

ESPLAIS LITERARIS

Any IV

OLOT, ABRIL DE 1924

Núm. 21

191118.

PERQUE LES VIOLES SON MORADES

(LLEGENDA BÍBLICA)

Es veu que les violes abans eren blanques; encara avui s'en cullen algunes. ¿Voleu saber perque avui són morades?

Jesús de Nazaret, amb una creu pesanta al muscle, anava entre aquella turba de soldats, butxins i gent del camp, que se havia reunit aquell any, a Jerusalem per a celebrar la Pasqua, com era tradició. Aquella gentussa, com una fera desfermada, sortí de la ciutat, amb gran cridoria, per a acompanyar a Jesús fins al patívol: no per a conçolar-lo, sinó per a ultratjar-lo. Dels llabis d'aquella gent sols en sortien paraules asqueroses, burles i fletomies.

**

La montanya del Calvari era emblanqueida de violes, com un vol innúmer de papellones, com si, mirant a Jesús clavat en creu, volguessin amb sos calzers purs copçar la sang que de ses moradenques venes li regalimava de son cos amoratat. Vejent-les Jesús tan compassives les feu mercè de ço que sollicitaven.

Quan el centurió s'apropà a la creu i enfonzà la seva llança en el cor de Jesús, en surtí un glop de sang i aigua emmoredada que xopà un clap de violes que mai més perderen aquell color de sang adolorida, i es multiplicaren tant que avui n'hi han per tot el món.

Veus aquí, perque les violes son morades.

JOSEP CASASSA

Març 1924.

EL CAMPANAR

*Com al tornar de terres llunyedanes
les veus dels coneguts fan extremí,
l'armoniosa veu de les campanes
ressona dintre'l cor del pelegrí.*

*Del pelegrí cansat, que el llarg viatge
emprèn per tornar viure al vell redós,
i las i abatut del romiatge
en el terrer nadiu cerca repòs.*

*Reveu un jorn les prades enciseres,
els camps, els rius i els marges verdejants
i arreu blanques masies rialleres
que animen la verdor de les vessants.*

*I ovira al fi la patria sospirada
larari de sa fe i de sos amors,
extesa dins la vall ampla i gemada
que esmalta ja l'Abril de gaies flors.*

*I al veure la ciutat platxerosa
que's para alguns instants a contemplar,
fereix sos ulls la situeta airosa
del gràcil i simbòlic campanar.*

*El veia al lluny quan la fortuna incerta
el retingué llargs anys vagant pel mon...
iquants ecos dins son cor avui desperta
aquella veu que amb altra no's confón!*

*En festes com en dols, ella ens convida
a caure prosternats davant de Déu;
i al senyalar el terme d'una vida
ens diu com és la vida vana i breu.*

*Quan llença al vent el ritme de les hores
és com una clepsidra degotant,
que amb ses cadencies lleus i adormidores
avisa el pas del temps que's va escolant.*

*I hoste de la regió serena i pura
que agita sols el vol del oronel
torreja el campanar fendint l'altura
com index que senyala cap el cel.*

JOSEP M.ª GARGANTA

CLARORS D'ÉGLOGA

*Els fruiterars de l'horta son plens de flors vermelles
i la molçosa font reprèn el seu cantà,
ressonen pels cimalls els drings de les esquelles
i un crit de deslliurança remou a tot el plà:
la terra es fecondada de les llevors novelles
a trenc de la sorgença del maig que florirà
enllà dels jorns frescals de nou vetlla l'amor
com rosa joveçana regalimant dolçor...
talment l'himne sagrat que plana pels jardins
deixonda la natura al llarg dels vells camins*

i allunya la tristesa;

*i els jorns primaverals de llum i del cel blau
retornen l'esperança d'una égloga suau,
d'un goig indefinit que canta jovenesa.*

*I un doll d'ubriaguesa
regala tot el cor,
amb la claror encesa
dels fruiterars en flor.*

JOAN FEIXAS, pbre.